

léto 2021

HLAS LUBENECKA

**OTEVŘENÍ OBCHVATU
LUBENCE SE BLÍŽÍ**

**KONEČNĚ ZASE AKCE
V KULTUŘE I SPORTU**

PESTRÝ ŽIVOT V MŠ

**90. VÝROČÍ OTEVŘENÍ
ČESKÉ ŠKOLY**

**ČAPKOVA STOPA
V KRAJI**

Obsah

Zpravodajství z obce	3
Školství	7
Kultura	11
Historie	14
Sport a hasiči	17

Hlas Lubenecka vychází jednou za 3 měsíce v počtu 300 ks. Vydání tohoto časopisu je povoleno Ministerstvem kultury a bylo mu přiděleno evidenční číslo MK ČR E 17184.

Redakční rada: Mgr. Jana Michalcová, Jiří Chaloupecký, Mgr. Marcela Svejkovská, Milan Fejřárek

Kontakt: lubenec@email.cz nebo jana.lubenec@seznam.cz

Foto (titulní strana): Marcela Svejkovská

Vážení občané,

začínající léto se nese v duchu rozvolňování a návratu do normálního života. Pokud bude stávající trend ústupu koronavirové epidemie pokračovat, rádi bychom po roční odmlce uspořádali **Vavříneckou pouť**. V sobotu v dopoledních hodinách proběhne již tradiční turnaj v minikopané a odpolední kulturní program je zatím v přípravné fázi. Jako vždy budou na hřišti dětské atrakce, a navíc by měla být ukázka techniky dálniční policie Karlovy Vary. Pokud se situace nezhorší a nepřijdou nová nařízení, rádi bychom uskutečnili v zimních měsících mikulášskou nadílku pro děti, posezení při hudbě se seniory a na závěr roku společně rozsvítíme vánoční stromek.

Obchvat Lubence

Z posledních jednání na kontrolních dnech na ŘSD vyplývá, že obchvat Lubence by měl být dokončen v srpnu 2021. V současné době již probíhají pokládky živичného povrchu, souběžně se odváží přebytečná zemina, provádí se zemní práce, výsadba stromů, keřů a osévání ploch travou okolo dálnice.

U kruhových objezdů (směr Podbořany) připravujeme autobusovou zastávku pro směr Praha – Karlovy Vary. Zatím máme vyjednáno s firmou FLIXBUS, že budou sjíždět z dálnice a stavět na této připravované zastávce. Firma Student Agency se zatím nevyjádřila.

Malý rybník

Rekonstrukci Malého rybníka u školky se stále nedaří zahájit. Stále máme platné stavební povolení a smlouvu o bezplatném provedení díla s ŘSD Karlovy Vary jako kompenzační opatření. Ale neziskové organizace Stop tunelům a Ústecké šrouby podaly námítky k rozhodnutí Odboru životního prostředí Ústeckého kraje. Dokud se situace nevyřeší, bude rekonstrukce bohužel pozastavena.

Plánované opravy

V současné době se provádí fasáda na č. p. 242, která nebyla v loňském roce převzata od zhotovitele. Dále se dokončuje zábradlí na Pražské ulici. Zábradlí je rekonstruováno tak, aby odpovídalo platné ČSN. Horní madlo ve výšce 110 cm, druhé madlo uprostřed zábradlí a 20 cm od chodníku

je vodící příčka, která slouží k orientaci nevidomým občanům. Zábradlí přesně kopíruje chodník, aby byla dodržena výška, dle již zmíněné normy. Zábradlí je montováno z profilů o síle 3 mm v pozink povrchové úpravě. Chodníkové panely leží na nestejně vysokých pilotech, proto není zábradlí rovné. Část zábradlí a chodníku na mostě jsou součástí mostního tělesa, a to je celé ve vlastnictví ŘSD Ústeckého kraje. Po dokončení výstavby obchvatu bude most zrekonstruován, a to včetně částí chodníku a zábradlí na mostě (zatím oploce- no provizorně).

V letních měsících ještě provedeme výměnu střešní krytiny na č. p. 234. Na tomto pane- lovém domě je poslední eternitová, poškozená a již nevyhovující krytina.

Ve sportovním areálu na podzim vyměníme na multifunkčním hřišti nevyhovující antuko- vý povrch za umělý, kvalitnější a tím samozřejmě i bezpečnější.

V mateřské škole je v současné době dokončována rekonstrukce hospodářského pavilo- nu. Pro zajímavost od září 2021 bude v MŠ zahájen provoz třetího oddělení, **zvýší se tím možnost přijímat do MŠ i mladší, dvouleté děti.**

V základní škole bude o prázdninách provedena rekonstrukce sociálního zařízení ve zbývajících dvou patrech.

Vážení spoluobčané, dovoluji Vám na závěr popřát příjemné prožití letních dnů a věřím, že se společně setkáme bez omezujících opatření na Vavřínecké pouti v srpnu.

Jiří Chaloupecký

Foto: Libor Michalec

Životní prostředí

V roce 2020 obec Lubenec vytrídila a předala k využití celkem 109,454 t odpadu a přispěla tím ke zlepšení životního prostředí a snížení „uhlíkové stopy“. Úspora energie představuje 2 765 247 MJ a od autorizované obalové společnosti EKO-KOM, a. s. obdržela celkem 308.967,50 Kč.

Na druhé straně musela obec Lubenec za rok 2020 zaplatit svozové firmě Marius Pedersen, a. s. cca 85.000 Kč za dotřídování odpadů.

Otázky pro obvodního lékaře MUDr. Petra Ráliše

Hned jak to bylo možné, nechala jsem se očkovat proti Covid-19, stejně tak členové mojí rodiny. Považuji to za jedinou možnost, jak se dostat z té patové situace kolem pandemie. Co byste vzkázal těm, kteří mají z očkování obavy?

Očkování je skutečně zřejmě jediná cesta z této pandemie, nikdo zatím nic lepšího nevymyslel. Je třeba si uvědomit, že očkováním proti koronaviru chráníme nejen sebe, ale i ostatní, kteří se ze zdravotních důvodů očkovat nemohou. Včetně malých dětí a osob se sníženou obranyschopností, které třeba i očkovány jsou, ale tvorba protilátek může být u nich nedostatečná. Očkování nechrání zcela proti nakažení či přenosu, ale má zabránit těžkému průběhu, hospitalizaci či úmrtí.

Proto pseudoargumenty tzv. odmítačů očkování nelze rozumem přijmout a v současné situaci ani pochopit! Neoprávněný strach z očkování je třeba dát na váhy s riziky onemocnění, které bohužel může skončit smrtí dokonce i u mladších osob.

Když pomínu absurdní výhrady typu, že budete vysílat 3 D po očkování a podobně, je tu přeci jen jedna obava, která je asi na místě. Bude očkování fungovat, i když přijdou další mutace (britská, indická apod.)?

Dle současných poznatků očkování dvěma dávkami u nás schválených vakcín chrání do velké míry i proti novým mutacím, i když bohužel ne stoprocentně... uvidíme, co přinesou další výzkumy. Očkování doporučujeme všem našim pacientům, v případě jejich pochybností jim vše rádi objasníme.

Kontaktní telefon na očkovací centrum v Podbořanech je 773 302 867 (možnost jednoduchého objednání).

U nás v ordinaci proběhne v červnu přeočkování druhou dávkou u rozočkových pacientů, další vakcíny zatím mít nebudeme.

Myslíte, že na podzim přijde další vlna?

Případná další vlna na podzim bude jistě ovlivněna proočkovaností obyvatel, včetně promořenosti po prodělaných infekcích a také cestovatelskými příspěvky do spektra mutací. Dodržování a vymáhání karantén, včetně testování po návratu z ciziny, bude asi u nás problematické. Také populistická předvolební rozvolnění a únava nás všech z dodržování protiepidemických opatření přináší její svá rizika.

Jak bude fungovat vaše ordinace v nejbližším období?

Stále doporučujeme našim pacientům využít možnost objednání do ordinace na určitou hodinu s cílem omezení počtu osob v čekárně z epidemiologických důvodů. Dobře funguje i zasílání receptů elektronicky formou sms, emailem nebo vyzvednutí na občanský průkaz v lékárně. Informace na našich stránkách www.ordinaceralis.cz

Naše ordinace v Lubenci bude nadále v provozu, o jejím ukončení neuvažujeme. Jedinou změnou je zatím jen odchod zdravotní sestřičky paní Hurtové do důchodu. Od dubna letošního roku jí nahradila paní Zdeňka Sajfridová, se kterou se o naše pacienty rádi dobře postaráme.

Větší dovolenou zatím v létě neplánujeme, ordinace bude uzavřena v pátek 2. července a jeden týden v červenci (12. 7.–16. 7.), informace o zástupu budou na zdravotním středisku i na našich internetových stránkách, viz výše.

Moc děkujeme našim pacientům za spolupráci při péči o jejich zdraví v této složité době, vedení obce za vylepšení vybavení a vzhledu ordinace a přejeme všem pevné zdraví.

*S úctou váš **MUDr. Petr Ráliš**
Děkuji za rozhovor, **Jana Michalcová***

Ukončení školního roku v MŠ

„Konec roku nastal právě, bosé nohy máme v trávě. Ve školičce krok po kroku učili jsme se během roku. Chvilku tu a chvilku doma, jo, nebyla to vůbec nuda.“

I přes letošní omezení jsme v naší školce nezaháleli. Uspořádali jsme pro děti brané hry, Olympiádu, Dětský den, Karneval, Rej čarodějnic, Dopravní den, Velikonoční hru, přišel i kouzelník... Jeli jsme vláčkem do Žlutic do pohádkového lesa. Děti nacvičily pro rodiče vánoční besídku, kterou jsme zprostředkovali formou videa. Zúčastnili jsme se výtvarné soutěže POOD 2021, kde naše Karolínka Votýpková vyhrála 1. místo. Při uzavření školky jsme aktivně připravovali domácí úkoly nejen pro děti s povinnou předškolní docházkou, ale i pro ty nejmenší.

V prostorách hospodářského pavilónu došlo ke stavebním úpravám skladů a prádelny. Na prázdniny jsou naplánovány další nezbytné opravy a výměny.

Do konce školního roku se ještě rozloučíme se třinácti předškoláčky. Místo nich do školky nastoupí nových 18 dětí z Lubence a blízkého okolí. V září by tak mělo být ve školce celkem 55 dětí. Tyto děti rozdělíme se svolením zřizovatele do třech tříd. Zároveň v našem pedagogickém sboru přivítáme nové dvě paní učitelky.

Již nyní se těšíme na začátek nového školního roku, který bude určitě lepší než ten předchozí.

Děti a zaměstnanci MŠ Lubenec

Školní rok 2020/2021 končí

Tento školní rok byl zcela odlišný od jiných školních let. V září jsme se všichni domnívali, že nás snad čeká klidnější a lepší období než jarní měsíce předchozího roku. Ale opak byl pravdou. Musela se zvládat zejména distanční výuka, která byla zpočátku spojena se samými těžkostmi – technickými, organizačními i personálními. Toto období bylo náročné nejen pro většinu pedagogů, ale i pro žáky, ale také pro jejich rodiče. Potvrdilo se však, že táhnou-li všichni za jeden provaz a projeví-li kvalitní týmovou spolupráci mezi školou – rodiči – žákem, vždy se najde řešení. I když ne vždy je to jednoduchá cesta.

Vzhledem k těmto skutečnostem Vám všem, kteří naši školu podporujete i v této nelehké době, z celého srdce děkuji za Vaši vstřícnost, loajalitu, lidskost, férovost a přátelství, které jste nám projevili.

Ráda bych si zachovala i do budoucna alespoň trochu optimismu, a proto si přeji, aby náš společný příští rok byl výrazně klidnější, méně náročný a probíhal zejména v běžném školním režimu.

V každém případě mají děti před sebou jen krůček k prázdninám, dospěli k zasloužené dovolené. Myslím, že se všichni na dny relaxace opravdu těší, a nejen proto nám všem přeji krásné letní dny plné sluníčka, regenerace a pohody.

Opatrujte se.

Vaše **Romana Klimentová**
ředitelka školy

90. výročí otevření Masarykovy základní školy v Lubenci

Před deseti lety jsme uspořádali oslavy 80. výročí otevření české školy v Lubenci. Tehdy jsme vytáhli kroniky, pozvali bývalé učitele a učitelky, uspořádali slavnost s programem, vystoupením hostů i hudbou a občerstvením. Letos nám to bohužel pandemická situace znemožnila, takže se ohlížíme jen skromně za posledními deseti lety. Doufejme, že v době stoletého výročí už bude „svět zase v pořádku“.

Za posledních deset let ale naše škola opravdu žila. Také se navýšil počet našich žáků ke dvěma stovkám. Pořádali jsme exkurze do různých míst v Čechách, například do Prahy, Terezína či Plzně, ale i do zahraničí – Londýna, Paříže, Drážďan a Gornsdorfu. Každý rok jsme zakončili divadelním představením našeho souboru a velkolepou akademií. K výročí republiky jsme uspořádali velkou výstavu Republika, kterou ocenila i kurátorka Národního muzea. Zaznamenali jsme úspěchy i v mnoha sportovních soutěžích. Máme radost, že naši žáci úspěšně pokračují ve svém kariéerním růstu. Děti se vzdělávaly nejen ve třídách, ale i formou projektů, jako byla například Evropa, Den Země nebo Den stromů.

V neposlední řadě mezi nimi vyrostlo také mnoho skvělých hudebníků. O tom píše také pan učitel Ptáček (níže).

(Výstava Republika – leden 2019 – stoleté výročí vzniku Československa)

(listopad 2015 – jazyková škola Londýn)

(Paříž 2018)

Jana Michalčová

Masarykova základní škola v Lubenci vytváří podmínky i pro děti s hudebním nadáním

Pro velký rozvoj osobnosti každého dítěte je důležitá i jeho zájmová činnost. Má velký vliv na získání potřebného sebevědomí a přispívá k rozvoji talentů. Ve městech mají děti mnoho příležitostí navštěvovat různé kroužky, ZUŠ a sportovní oddíly.

V Lubenci bylo vždycky mnoho dětí, které měly možnost věnovat se zpěvu a hudbě. Už od padesátých let na škole vedl sbor pan učitel Kůrka, a to s velkými úspěchy. Ještě nyní jeho bývalé zpěvačky zpívaly s nově vzniklým pěveckým sborem pod vedením paní učitelky Jitky Ptáčkové.

Dětský pěvecký sbor patřil mezi nejlepší sbory v rámci kraje. V té době bylo v Lubenci i mnoho žáků, kteří se věnovali i hře na hudební nástroje v ZUŠ Podbořany. Celou tu dobu jsem učil pod ZUŠ Podbořany hře na klarinet, zobcové flétny a saxofon v Základní škole v Lubenci. Z té doby dosáhl největšího úspěchu žák Milan Řeřicha. Studiem na Konzervatoři v Teplicích, na AMU v Praze, a pak dalším studiem ve Švýcarsku se stal světově uznávaným klarinetistou. Je jedním z mnoha talentů zdejší lubenecké školy.

V posledních letech pak mezi nejúspěšnější žákyně patřila Markéta Pavlíková, která absolvovala KONZERVATOŘ V PLZNI ve hře na klavír. Nyní pokračuje ve studiu hry na varhany, zároveň vyučuje na ZUŠ. KONZERVATOŘ V PRAZE absolvovala další nadaná žákyně naší školy Zlata Vohryzková.

Je vynikající klarinetistkou, pokračuje ve studiu na AMU. Zároveň také vyučuje na ZUŠ.

V roce 2003 se nám podařilo zřídit v Lubenci Odloučené pracoviště ZUŠ Podbořany. Od tohoto roku se výuce hry na hudební nástroje mohlo zúčastňovat pravidelně kolem 20 žáků každým rokem. Vedle uvedených dechových nástrojů se výuka rozšířila o hru na klavír a akordeon.

Hře na klavír vyučovala paní učitelka Hana Řeřichová / sestra Milana Řeřichy /, po ní její žákyně Markéta Pavlíková a paní učitelka Jana Kvěšová, která také vyučuje hře na akordeon.

K fungování našeho odloučeného pracoviště bylo třeba vytvořit podmínky. Velkou podporu ve výuce jsme měli od začátku od Obecního úřadu v Lubenci. Ale rozhodující pro nás byla podpora ze strany vedení Základní školy v Lubenci. V budově jsme získali volnou místnost pro výuku ve hře na dechové nástroje. Zásadní výhodou je, že mladší žáci mohou chodit na hodiny rovnou po skončení vyučování nebo z družiny. Ti starší pak chodí zvláštním vchodem. Škola nám zapůjčila vybavení učebny nábytkem, k volnému využití máme školní klávesy.

Po celou dobu našeho působení jsme měli veškerou pomoc od paní ředitelky Ing. Mgr. Romany Klimentové a všech vyučujících, vychovatelek i pana Kroupy – školníka.

Tak před naším každým koncertem pro rodiče a veřejnost nám paní učitelky Mgr. Jana Pěkníková, Mgr. Blanka Forejtová a Mgr. Dáša Halámková proměnily třídu v koncertní sál. Podle možností naše koncerty navštívila i paní ředitelka školy, přijel i pan ředitel ze ZUŠ

v Podbořanech. Vystoupení všech žáků nám vždy profesionálně vyfotografovala paní učitelka Pěkníková. Povzbuzením pro nás vždy byla hojná účast rodičovské veřejnosti. Nejlépe se vždy dařilo dětem, které měly velkou podporu rodičů.

Jsem šťastný, že jsem mohl mnoho let trávit ve společnosti lidí, kteří mají rádi děti, hudbu a jsou ochotni udělat více, než je jejich povinnost. Byl jsem šťastný mezi dětmi, které nemusí, ale chtějí se učit hrát na hudební nástroj, který si vyberou.

Všem pokračovatelům ve výuce hry na hudební nástroje v Lubenci přeji mnoho úspěchů a radosti z hudby.

Velký dík patří všem, kteří se podílejí na vytváření podmínek a podporují tuto činnost našich dětí.

Bohuslav Ptáček

Zprávy ze Spolku Za záchranu kostela sv. Jiljí

24. 7. 2021 bude od 21 hodin v kostele sv. Jiljí koncert Felixe Slováčka juniora za podpory obce Lubenec. Cena 290 Kč.

Již nyní si lidé mohou udělat registraci místa k sezení na tel: 603818185 nebo na mailu: skloart@skloart.cz. I když obec Lubenec finančně vypomohla, přesto náklady na koncert jsou tak vysoké, že jsme museli určit vstupné.

Jakmile nám covidová situace dovolí, rádi bychom zorganizovali již dvakrát odložený koncert Petra Linharta, který byl letos nominován na cenu Anděla.

Dále nás čeká Večer s kartářkou Kristinou Folprechtovou a krtem její nové knihy pohádek a pověstí.

19. srpna by k nám mělo zavítat kočovné divadlo.

A pokud nám situace na podzim dovolí, rádi bychom zorganizovali předvánoční adventní koncert s výstavou betlémů.

Nechceme dopředu udávat přesné datумы, když nevíme, jak se situace vyvrbí. Sledujte tedy, prosím, plakáty nebo naše webové stránky.

Naučná stezka

Stále pracujeme na dokončení naučné stezky mezi kostelem v Libyni a rozhlednou. Je to časově i finančně náročný projekt. Navíc se brigádníci nemohli kvůli covidové situaci scházet, aby práce rychleji proběhly. Pokud by se chtěl někdo zapojit, rádi Vás uvidíme. Kdo by chtěl, může se zapojit i jen takovou maličkostí, jako vytvořením budky nebo krmítka pro ptáky. U zastavení, které je věnováno kaolínu, vytvořili manželé Mokřých z Řepan krásnou

mozaiku z porcelánu na betonovém pítku pro ptáčky. (Betonovou desku zhotovil VÚ Buškovice.) U tohoto pítka by pak bylo moc pěkné mít nějaké budky pro ptáčky nebo krmítka. Celkově by se prostor okolo něj velmi oživil a kdyby se nám tam nastěhovali ještě nějakí opeřenci, mohli by je návštěvníci stezky pozorovat...

Jitka Kantová,

jednatelka spolku Za záchranu kostela sv. Jiljí

Helena Čapková-Koželuhová a Josef Palivec v našem kraji

Karel Čapek bývá s naším krajem spojován zejména v souvislosti se svým vychovatelským působením v rodině Lažanských, kdy v Chyši pobýval několik měsíců roku 1917 a staral se o třináctiletého Prokopa.

Rodina Čapkova zde ovšem zanechala daleko trvalejší stopu. Roku 1933 si totiž Helena Čapková-Koželuhová se svým druhým mužem, básníkem Josefem Palivcem, koupili statek v Prohoři nedaleko Štědré, plánovali sem jezdit na léto. Tomuto statku se říkalo Hrádek, dříve patřil Lobkovicům z Křimic. Na sedačení si manželé najali odborníky, vedle statku byl chovný rybník, hned za domem zpustlý krásný sad. Karel na to prý reagoval: *Ať se vám vyvede. Já tam budu jezdit na vagace. Holka, jestli je to kraj jako v Chýších, tak je to boží dar: louky, lesy, slunce, klid.* Když později Helena s povozem a kočím vyzvedávala Karla na žlutickém nádraží, bratr viděl, jak je tady šťastná. Kromě Hrádku se Palivcovi začali starat o tvrz v nedalekém Brložci, vedli čilý společenský život, přijímali řadu návštěv. Karel tu psal (např. Obyčejný život), Josef maloval, přijel sem Fráňa Šrámek.

Žili zde v období dvojího nacionalismu, jemuž se snažili po svém čelit. *„Dějiny české školy v Prohoři začínají až r. 1934, kdy byla zásluhou Dr. J. Palivce, majitele dvora Hrádku, otevřena česká třída ve zdejší budově. Do tohoto roku byla jen česká třída v Komárově (od r. 1920), jejíž žáci byli napadáni kamením a i jinak osočováni. R. 1934 odešla většina českých sklářů used-*

lých u sklárny na Hrádku, takže hrozilo zavření české třídy. V té době přivádí Dr. Palivec své české zaměstnance a společně s p. min. radou dr. Fr. Staškem je nejen udrží, ale vymůže otevření české třídy v Prohoři.“ (Kronika obecné, základní a národní školy, Prohoř)

Olga Scheinpflugová vzpomínala, jak Karel „od sestry psával dopisy plné klidu, líbilo se mu opravování hospodářských budov, péče o dobytek a pole a poezie starého rodinného nábytku. Psal tam jako za větrem, jak řekl, když se jednou vrátil z návštěvy.“ (SCHEINPFLUGOVÁ, O., Byla jsem na světě)

vřeni české třídy v Prohoři. Boj o tuto novou českou pozici nebyl lehký. Sdějsí Němci o tom nechtěli ani slyšet a snažili se třeba vystádnit do hostince v Bratci a když museli povolit, sřdný nevezal českého učitele na byt. Musel bydlet ve štědré a každý den docházet. Mimo to byl dr. Palivec napadán v německém tisku, poskozování na stroji, úroda atd.

Po Mnichovu musí Žluticko opustit. Umírá Karel, Josef jde do koncentráku, odkud se už nevrátí. Palivec se ženou se zapojí do odboje, on se dostává do vězení, je tvrdě mučen, nikoho neprozradí. Dožijí se konce války a stěhují se zpátky na venkov. Josef se stává prvním poválečným předsedou MNV v Brložci – je to překvapivý zvrat v kariéře básníka a diplomata. Další záhy následovaly. Po převzetí moci komunisty se stali nepohodlnými – Helena vystupuje z KSČ na protest proti popravě Heliadora Píky, Josef je nejprve vyloučen z diplomatických služeb, ale ani ústraní venkova mu nepomůže uniknout politické perzekuci. Roku 1951 byl (po další sérii mučení) odsouzen ve vykonstruovaném procesu k dvaceti letům vězení a konfiskaci majetku. Helena skončila bez finančních prostředků a pod šikanou StB. Její starší dcera Helena Koželuhová-Procházková o vlásek unikla osudu Milady Horákové, když s manželem stihla emigrovat. O babičku se naštěstí mohl starat její vnuk (syn starší dcery Evy), Pavel Brázda se ženou Věrou Novákovou. Oba výjimečně talentovaní výtvarníci, kteří většinu života nesměli vystavovat. Helena usiluje o propuštění svého muže a dokázání jeho nevin. Píše dopisy, sbírá podpisy. A skutečně dosáhne předčasného propuštění – roku 1959. Palivec ovšem svoji ženu najde nemocnou, upoutanou na lůžko. Ta ještě stihne dopsat své vzácné svědectví „Moji milí bratři“, kvůli četným cenzorským zásahům se ale nedočká jeho vydání, umírá r. 1961. Josef ji přežije o 14 let, žije pak většinou v Praze a věnuje se překladům z francouzštiny.

Roku 2005 byla na kapli v obci Prohoř, kudy Karel Čapek chodil na nedaleký dvůr na Hrádku, umístěna pamětní deska. Hrádek byl v posledních letech výrazně přestavěn a není přístupný, tvrz v Brložci vyhořela koncem sedmdesátých let. Ze všech vzpomína-

ných osob je na světě už jen výtvarnice Věra Nováková (roč. 1928). Mnohé se ale dochovalo – v kronikách, korespondenci, vzpomínkách, v motivech literárních děl, na fotografiích... A kouzelná, zapomenutá krajina je skoro stejná a určitě stojí za procházku nebo výlet. Z Lubence stačí ujet 20 km (na kole, motorce, autem...).

Marcela Svejková

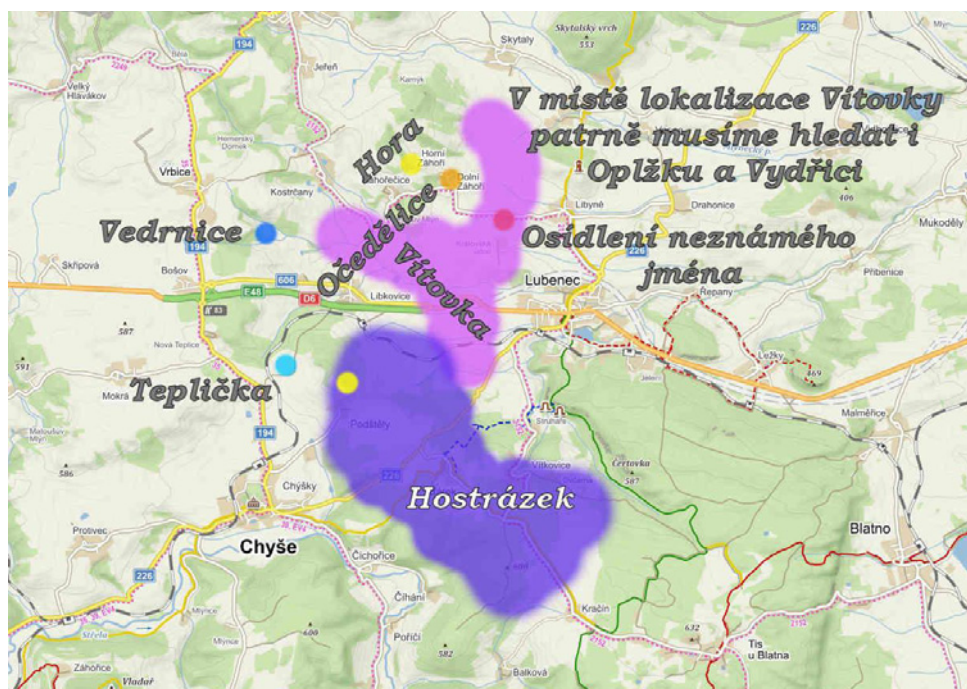
Zaniklé vsi

V nejstarších dobách jsme v okolí Lubence mohli nalézt i několik nám dnes cizích a neznámých vsí, které již neexistují. Těžko je můžeme dnes lokalizovat a pravdě nebudeme daleko, že zanikly vesměs během husitských válek. Jednalo se o Vednici, po níž nám zbyl kopec Fedrnice, nebo v minulosti louka zvaná Na Vedřinci. Dnes víme, že se nacházela na severozápad od Libkovic, při potoce tekoucím pod kopcem u Vrbice. Další je Hostrázek, jenž badatel František Roubík lokalizuje někam do trojúhelníku mezi Lubenec, Chýši a Libkovic. O něm toho moc nevíme. Maximálně to, že jej listina ze 6. dubna 1253 řadí do majetku křižovníků s červenou hvězdou vedle vsí Bálková, Tis a Blatno, získané jako odúmrtí od Kojaty Hrabišice. O Vítovce víme jen tolik, že na jejím místě se kopala vyhlášená hlína pro hrnčíře z celého Žluticka. Tento artikl přinášel vrchnosti značný zdroj peněz. Ležela snad někde na severovýchodě od dnešního Záhoří, blíže hranicím katastrů Mlýnce a Skytaly. I její jméno skrývala v minulosti jedna z luk (Vítovka). Někteří badatelé se domnívají, že ležela na severu od Skytal na poli, jež ještě nedávno neslo jméno Witova a navazovalo hned na Skytalský kostel. Tohle je zjevný nesmysl už jen proto, že v novějších dobách za Kolovratů na Libkovicích se na stejném poli hlína těžila stále, a to již byly hranice katastrů ustáleny a Skytaly byly samostatným statkem se svým majitelem. Navíc existují zmínky o jejím výskytu pod Libkovicemi. I pokud by byl název Witova spojen s kdysi Vítovka, není nezvyklé, že název místa staletí putoval po krajině. Příkladem může být například název Hůrka (Harka), jenž náležel dnes nazývanému Ruskému kopci, ale najdeme jej na mapách nezřídka cestovat po kopcích nad tábo-

rem, nad třešňovkou a posledně nacházející svou pozici na dnešní Čertovce. Stejně můžeme vysledovat u jména Pohořelec a podobně. Necht' si toto přebere, kdo jak chce. O Vydřici a Oplžku nevíme již vůbec nic, než že r. 1541 byly pusté.

Indicií k další obci je poznámka Mistra Jana Příbrama r. 1430, že se říká, že bratří z Očedělic pocházejí z Hory („Fratres de Oczedielicz ex ea stirpe prodierunt quae Hora dictur“). K potvrzení, roku 1541 si bratři Horové z Ocelovic nechali, po vyhoření Desk zemských, vložit smlouvu z minulosti do obnovených Desk zemských, kde se na katastrech obcí Lubenec, Libkovice, Vrvice a Nahořečice mluví o „skále“ Gora s dubovými lesy. Při rozdělení majetků po r. 1573 mezi Hory z Ocelovic, se usadil Bernard Hora v Očedělicích v sousedství Nahořetic. Název Záhoří je novodobý, ještě do II. sv. války se obec jmenovala Dreihöfen, což jsme schopni dosledovat do doby Bílé hory. Někteří badatelé určují Očedělice někam do severních Čech nebo do Počedělic na Lounsku, což však je zjevný nesmysl. Navíc v Počedělicích se jména pánů z Očedělic v historii ani nemíjí. Do toho veškeré državy Očeděliců nám známé z počátku jejich historie, jsou na západě od Lubence, nebo na západě Radonic. K potvrzení teorie máme dnes poněti o minimálně jednom zámku (tvrzi) v Záhoří, ale zdá se, že tam nakonec stály dva.

Richard Kanta

Horu bychom mohli hledat na místě zaniklých samot na sever od Nahořetic, ale též na Podštělském kopci. Hostrázek by mohl ležet nejen ve zmíněném trojúhelníku, ale jeho místo bychom snad mohli nalézt i v pásu směrem ke Kračinu.

Socha sv. Josefa na Hájku

V lese u silnice na Chyši můžeme vidět zbytky sochy sv. Josefa. Pískovcový pomník s nápisem a skoro neznatelným reliéfem leží na staré lesní cestě. Podstavec je rozvalen, socha světce zmizelá. Na pomníku je patrný nápis:

Dieses Denkmal / ist errichtet vorden / zu ehren des St. (Sankt) Jo / seph (Josef) für den Joseph / Melcher Bauer sohn / zu Schaub's aus Müdst / hier verunglück bis / Zum Tode durch einer / Zufall vom Wagen in / einen Alter von 23 Jahr / den 19 Dezember 1827 / Christlicher Bruder gehe / nicht vor über ohne / ihm ein Vater unsere / zu Schenken und / Sprich dazu Gott / gieb ihm die ewige / Ruhe Amen

Amatérský překlad: Tento pomník byl postaven ke slávě sv. Josefa pro sedlákovy syna Josefa Mólchera z Pšova (u Žlutic) z __, jemuž zde byla přivozena smrt vozem ve věku 23 let a to 19. prosince 1827. Bratře v Kristu, neprojdí kolem, aniž bys nevěnoval Otčenáš a nepřimluvil se u boha za jeho věčnou spásu, amen.

O soše referují dobové zápisky lubeneckého faráře:

Socha z pískovce znázorňující sv. Josefa (Nährvater) pána. Dole na podstavci je vyobrazen převrácený žebříňák, pod kterým leží zraněný mladík (viz přiložené písemné vysvětlení Václava Melcherea ze Schaub. Co se týká sochy sv. Josefa: Zavazuji se tímto za sebe i za další potomky na mém vlastním selském dvoře, ve vesnici Schaub č. 11, panství Lutitz, kraj loketský, že budu udržovat v dobrém stavu mnou zřízenou sochu sv. Josefa Nähvatera, postavenou na farářském území v lubeneckém panství nedaleko obecního rybníka. Budu ji opravovat v případě poškození, nebo když časem dojde k ničení, postarám se o znovuoopravení. Podepsal jsem tuto listinu, která je platná i pro mé potomky v budoucnu, na selském dvoře č. 11 ve výše zmíněné obci Schaub – vlastnoručním podpisem před svědky.

V Lubenci 11. července 1828

Václav Bauer ze Schaubu č. 11

Svědkové: František Puha, kovář z Lubence, Karel Pech, mistr ševcovský

Kdyby měl někdo zájem podílet se na alespoň částečném obnovení sochy, kontaktujte, prosím, redakci. Velice vzácnou by byla fotografie sochy. Pokud byste někdo doma měli a poskytl k oskenování, budeme velmi rádi. Děkuje!

*Jakub Kanta
Ludmila Kantová*

Otázky pro předsedu Spartaku Jiřího Kříže

Začaly už tréninky fotbalistů a fotbalistek?

Ano. Venkovní tréninky začaly na konci května a jsme za to rádi. Byla to skutečně dlouhá doba bez sportu.

Kolik je momentálně aktivních sportovců a týmu?

Nejpočetnějším oddílem je kopaná. Zde registrujeme 4 mužstva. Nejmenší, BAMBINI, mladší přípravka, starší žáky a dospělí. Svoji činnost a tréninky obnovil i oddíl stolního tenisu.

Odehrála se nějaká přátelská utkání? S kým? Jak dopadla?

Ano, odehrála. Zatím jen v kopané. Dospělí mají za sebou tři utkání v rámci turnaje COVID, který se hraje pod hlavičkou OFS Louny. První utkání s mužstvem Bušovic skončilo výsledkem 3 : 4, druhé utkání proti mužstvu Kryr skončilo debaklem 1 : 11 a třetí utkání v Měcholupech výhrou domácích 4 : 3. Bereme to jako přípravu na podzimní část soutěže a jako restart mužstva. Problémy jsou s počty hráčů, covidová doba nikomu v okresu nenahrála a uvidíme, kolik se vůbec přihlásí mužstev do nadcházející sezony 2021/2022.

Starší žáci mají za sebou dvě přípravná utkání s mužstvy Verušiček a Kryr. Mladší přípravka a Bambina odehrály první satelitní turnaj v Kryrech.

U dětí se výsledky utkání neřeší a nepočítají. Je to také restart fotbalu, a hlavně návrat dětí zpět ke sportu. Zde mám pozitivní zprávy, že se většina našich dětí k hraní fotbalu vrátila a nové přicházejí. Je to super, když je v pátek odpoledne plné hřiště sportovců. Mám z toho jako předseda radost.

Oddíl stolního tenisu kvůli omezení ve vnitřních prostorech zatím pouze trénuje. Každopádně se kluci dali opět bez problémů dohromady a těší se na restart tenisu v mistrovských soutěžích. Předběžně se počítá s přihláškou tří týmů.

Co se plánuje na léto?

Na léto plánujeme společně soustředění mládeže a dospělých, buď formou stanového městečka v našem areálu, nebo oslovíme rekreační středisko, které by nám zajistilo ubytování, včetně stravy.

Je těžké v tuto chvíli s předstihem něco plánovat, když Vám naše vláda každý týden vystaví nový papír s opatřeními.

26.6. plánujeme celodenní akci s názvem: „Restart sportu v Lubenci“ v areálu TJ. Na přípravě akce již pracujeme a doufáme, že vše dobře a zdárně dopadne. V srpnu by měla proběhnout Vavřínecká pouť, a tam budeme pořadateli tradičního turnaje v malé kopané.

V srpnu začne také rekonstrukce multifunkčního hřiště, kde dojde k výměně antukového povrchu za nový, umělý.

Kdy se rozběhnou soutěže?

Soutěže se oficiálně rozběhnou na konci srpna u kopané a na konci září u oddílu stolního tenisu.

Děkuji, **Jana Michalcová**.

Hasiči v roce 2020/2021

Mladí hasiči se jako každý rok loučí se sezónou takzvaným POSLEDNÍM VÝSTŘÍKEM, kde si zhodnotí uplynulou sezónu, která nebyla vůbec špatná vzhledem ke skoro celoročnímu zároku scházení a soutěží.

A jak to dopadlo?

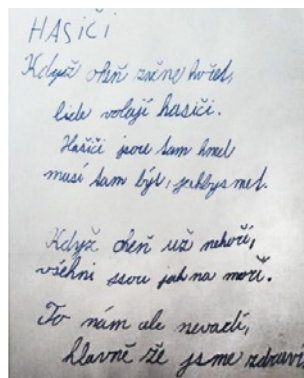
Letos jsme uspěli v **okresním kole soutěže POOD** takto:

V kategorii L1 získala **3. místo** Kristýna Musilová

V kategorii ZŠ 2 získala **3. místo** Viktorie Langová

V **krajském kole soutěže POOD** jsme také zabodovali:

Kristýnka Musilová získala opět 3. místo.

Na okresní úrovni se v požárním sportu dorostu umístila i Simona Zatloukalová. V Telčích se umístila na 1. místě a postoupila do krajského kola v Krupce, kde se umístila na 2. místě. Zde si udělala svůj osobní rekord v disciplíně běh na 100 m s překážkami.

Mladé hasiče vedeme již od roku 2015. Během let máme řadu umístění, nejen v okrese, ale podařilo se nám také probojovat na republiková kola. Úspěšní jsme v soutěži POOD, kde jsme se také probjovali až na republiková kola.

Foto použito ze sezóny 2019-2020

Za záchranu kostela sv. Jiljí z. s. vás srdečně zve na:

NOC SVĚTEL

KOSTEL SV. JILJÍ V LIBYNI

Felix Slováček jr.

soprán saxofon, klarinet, zpěv

Vjačeslav Grochovskij jr. - klavír

24. 7. 2021

21 hod

filmové melodie,
evergreeny
a Semafor

za podpory obce Lubenec

VSTUPNÉ 290 Kč (PŘEDPRODEJ)

rezervace skloart@skloart.cz tel: +420 603 818 185